ANUL XI. No. 1277 — 6 PAGINI 6 LEI — Luni 4 Decembrie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon direcţie 3.26.60

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon redacţie şi provincie 3.26.69
Telefon administraţie 3.26.60

Conversiune?...

«Secretariatul general al F. R. F. A.-ului lucrează la întocmirea unui tablou de litigii materiale, intenţionând să fixeze termene scurte pentru lichidarea lor». Aceasta este o declaraţie pe care ne-a făcut-o eri un oficial.

Intenţiunea este admirabilă.

Ne îndoim însă că se va transforma într'o realizare practică. Pentrucă ştim că există litigii materiale între grupări, cari de ani de zile se reportează încontinuu de forul federal, fără a fi soluţionate.

Lumea se-întreabă: de unde litigii între grupări?

Iată cum se produc ele.

Se fac de pildă angajamente de matchuri amicale, se precizează indemnizaţiile şi cu o zi sau două înainte de match sunt grupări cari nu se sfiesc să contramandeze unilateral asemenea contracte, fără să se creadă silite să motiveze.

Vă închipuiţi situaţia echipei care trebue să se deplaseze. In ultimul moment i se anunţă contramandarea şi implicit faptul că este în situaţia de a şoma. Nu mai vorbim de împrejurarea când gruparea angajată rămâne lipsită de o indemnizaţie destinată poate să acopere un capitol bugetar.

Epilogul unei astfel de contramandări este o plângere la F. R. F. A., unde c. : se discută şi se judecă imediat, ori rămâne în dosarele Rombolului până intră într'un tablou statistic..

Procedura nefiind rapidă în materie de litigii materiale, ai impresia că totul intră în conversiune...

Nimic nu ni se pare mai periculos decât acest fel de a proceda.

Sancţiunile cele mai aspre trebuesc dictate împotriva grupărilor mari sau mici cari nu-şi respectă angajamentele materiale.

Un oficial ne spunea că dintr'un spirit de toleranţă, ar trebui să se treacă peste o serie de obligaţiuni vechi adică, să se anuleze datorii din 1930 şi 1931. Greşită concepţie.

In orice caz o toleranţă foarte prost plasată.

Secretul progresului în football îl constitue raporturile între cluburi respectiv posibilitatea de întâlnire între diferitele echipe. Ori, dacă privim bine cum se desfăşoară lucrurile, vom ajunge la concluzia că footballul ocazionează raporturi inte[illegible] şi internaţionale foarte acti[illegible] între grupări.

La baza acestor legături şi întâlniri, de cele mai multe ori figurează o simplă scrisoare sau telegramă şi nu rare ori o înţelegere verbală.

Vă închipuiţi unde ar ajunge aceste raporturi, în ziua când scrisorile sau celelalte forme de angajament ar fi anulabile unilateral, fără nici o teamă de consecinţe.

Vara, toate echipele bucureştene de pildă, obicinuesc să facă deplasări în oraşele din apropiere. Călăraşi, Turnu Măgurele, Piteşti şi altele sunt punctele de deplasare ale bucureştenilor după cum timişorenii se duc la Lugoj, Reşiţa, Jimbolia iar orădenii la Salonta. Ori în asemenea «expediţii» indemnizaţiile abia servesc la acoperirea cheltuelilor. Ce s'ar întâmpla în ziua când angajamentele n'ar mai fi certe? Şi totuşi astfel s'au petrecut lucrurile de foarte multe ori. Iar nerespectarea acestor angajamente a dus la litigiile de astăzi cari răpesc şedinţe întregi, cu pledoarii şi martori. Vina nu este numai a grupărilor conversioniste... Şi regulamentele Rombolului păcătuesc în mare măsură.

E neapărată nevoie ca în regulamentul interior să se introducă un nou capitol în care să se prevadă obligativitatea accelerării judecăţilor în materie de litigii financiare.

In maximum opt zile, forul competent să fie obligat să se pronunţe asupra pretenţiunilor unei grupări şi în acelaş interval să dispună achitarea sau reţinerea în beneficiul grupării păgubite.

In felul acesta, nu se va ajunge la lichidarea în Decembrie a datoriilor provenite de pe urma angajamentelor din luna Mai.

LIS.

Săptămâna

Nici de data aceasta n'am fost desminţiţi de realitate. Pronosticul nostru s'a realizat întocmai, ba chiar a şi fost depăşit, fără să i se fi ştirbit prin aceasta preciziunea.

Spuneam săptămâna trecută că puntea aruncată de Rombol peste pauza orânduită de uz a Diviziei Naţionale, nu va putea rezista gerului, care n'are cum să ştie că onor cluburile sunt grăbite şi că vara trebue întrebuinţată pentru alte alea. Şi n'a rezistat măcar la trecerea de probă pe care a făcut-o eri Unirea Tricolor, pentrucă la ambiţia celor cari vor să facă sport cu orice risc, a răspuns şi termometrul cu ambiţia nu mai puţin îndreptăţită de a scade mai mult de zece grade. Şi a scăzut fără să ţină seama de faptul că Mureşul a venit tocmai din cellalt cap al ţării şi că Unirea Tricolor nu joacă football numai pentru plăcerea de a nu rata o Duminică de sport amploaiaţilor neocupaţi din Gara de Est. Cert este însă că s'a jucat pe un ger căruia nu i-au rezistat nici pietrele dar mite mureşenii, cari orice s'ar spune, sunt ceva mai maleabili (dovadă cele 10 puncte primite plocon pentru curagioasa deplasare), fără să fie însă tot atât de rezistenţi, de vreme ce au fost scoşi aproape solidificaţi de pe teren. Şi asta pentrucă au interpretat reluarea Diviziei Naţionale drept o dovadă irefutabilă a unei schimbări instantanee de climat, în timp ce Unirea Tricolor, care ştia cum devine cazul a arborat un echipament quasi polar: căciuli, cojoace şi chiar şoşoni. Adversarii au jucat bineînţeles în cel mai primăvăratec decolteu..

Dar nu aceasta este cauza unică a faptului că puntea federală a crăpat şi că Divizia Naţională va fi lăsată să guste din plin sezonul călduros. Ci mai sunt şi altele de mai mare importanţă chiar (vezi încasările de eri cari n'au putut acoperi nici măcar costul ceaiului cu rom).

Tristă experienţă, care, ca orice experienţă, a făcut şi victime, a învăţat însă pe cei cari aveau nevoe să înveţe, că footballul nu se joacă iarna după cum nici hockeyul nu se joacă vara. E simplu, e elementar, dar greu de reţinut, ca toate lucrurile simple, elementare.

In această materie ar fi putut lua exemplu dela rugby, care, după o încercare neisbutită de a prelungi un sezon fructificat până la refuz, a abandonat activitatea propriu zisă pentru a se putea ocupa de presantele chestiuni interne. Adică de spălatul rufelor murdare. Cari din nenorocire, au ajuns azi obiect de discuţie generală, fiecare vrând să dea o mână de ajutor, sau o bucată de săpun. Şi cum discuţia şi spălatul intră în aptitudinile sportivului român mai mult decât sportul însuşi, umilul caz Penescu, a fost avansat la gradul de mareşal al scandalurilor noastre de sezon. Ce va eşi din judecata care i se pregăteşte e foarte greu de precizat. Cert este însă că dacă nu va duce la cine ştie ce concluzii va da însă o certitudine de lucru d-lui Caracostea care a fost botezat dictator până să i se dea şi oamenii cărora să le dicteze...

Singurul sport care s'a rostogolit iavaş-iavaş de pe un sezon pe altul, fără să provoace nimănui decagramente, a fost basket ballul, care din nefericire a lichidat şi el odată cu adjudecarea unei cupe, pusă în joc tocmai pentru a-l stimula. Paradoxul este prea evident pentru a nu provoca nedumeriri, mai ales că aceiaşi formulă a utilizat-o cu succes şi boxul, trecut în istorie odată cu ultima centură câştigată eri la Roxy...

L. ROŞIANU

BOXEURII ŞOMEAZA...
Activează în schimb oficialii

Două descalificări pe viaţă. — Boxeurii fac cinematograf. — Pretutindeni criză. — Juriul nu va mai fi cunoscut. — Declaraţiile boxeurilor vor fi cenzurate.

Este adevărat că nicăeri boxul n'a cunoscut o ascensiune mai rapidă şi o şi mai rapidă sincopă ca la noi.

După reuniuni cu vedete cari ar fi putut să ţină capul de afiş oriunde, la Paris, la Londra, la Barcelona, sau la Bruxelles, boxul a ajuns la noi la un leşin pe care numai reuniunile amatoare i-l mai turbură.

Tot atât de adevărat este însă că pretutindeni, criza a stânjenit mişcarea pugilistică.

Parisul are sute de boxeuri fără angajament. Berlinul a abandonat aproape organizările.

La Bruxelles, «Paris res sports»-ul continuă încă să mai adune spectatori. Mult mai puţini însă, decât înainte. Iar la Londra şi la Barcelona reuniunile sunt din ce în ce mai rare.

Pretutindeni, reţetele sunt mai mici. Organizările mai modeste. Şi perspectivele mai sumbre.

CAMPIONII

Intr'o astfel de conjunctură campionii au situaţia cea mai ingrată.

Bursele pe cari le pretind nu mai pot să fie suportate. Sunt constrânşi deşi la un şomaj quasi total. Sau deghizat.

Carnera, face un turneu de exhibiţii cu un succes foarte relativ. Schmeling, aşteaptă la Berlin un angajament oarecare şi un adversar pentru matchul pe care guvernul Reichului l-a obligat să-l susţină la Berlin.

Max Baer face cinematograf. Ca şi Sharkey. Ca şi Seelig. Iar Carpentier — al cărui nou film în regia lui René Clair, este pe sfârşite — a devenit subit unica reţetă de înviorare a reuniunilor dela Paris, anunţându-şi apropiata reintrare în box.

După campionatele mondiale cu Gorilla Joneso cu Thil, cu Tunnero, cu Young Perez şi cu Frankie Genaro, Parisul s'a rsetrâns deci la organizări hilare, cu reintrarea foştilor aşi, pensionaţi de vârstă.

După Thil — Gorilla Jones, Carpentier (la vârsta de 40 anni — Lenglet.

Dezolantă degringoladă.

Şi totuşi, ringul internaţional n'a încetat de a furniza cazuri interesante.

In locul boxeurilor, cari au dispărut în cea mai mare parte făcând loc câtorva nume, cu rezonanţă mai sigură în simpatia spectatorilor (şi a organizatorilor), oficialii şi-au asumat sarcina de a menţine boxul în atenţia generală.

Şi trebue să recunoaştem, au reuşit.

Dovedind în cea mai anemică activitate pugilistă o energie care a făcut impresie.

DESCALIFICARI PE VIAŢA

La Berlin, boxând cu Eder pentru titlul semi-greu al Germaniei, Klockham a dat dovadă de o lipsă de curaj detestabilă, abandonând după primul pumn pe care l-a primit.

Federaţia germană l-a descalificat pe viaţă.

Pentru un abandon nejustificat, excampionul Cehoslovaciei la categoria mijlocie, Bykast, a fost suspendat pe timp de un an.

Titlul pe care l-a deţinut n'a atenuat severitatea comisiei de disciplină depe lângă Federaţia cehoslovacă.

Pentru o afirmaţiune calomnioasă la adresa unui organizator Toma Aurel a fost suspendat de Federaţia română de box până la sfârşitul anului.

Şi Toma, nu este doar un boxeur de rând.

Comisiunea de box a statului New York a luat o decizie tot atât de interesantă.

Potrivit acestei decizii, juriul matchurilor importante nu va mai fi cunoscut de spectatori şi boxeuri, decât în momentul când aceştia din urmă se vor sui pe ring.

In felul acesta, managerii nu vor mai putea să influenţeze (sau să fie suspectaţi că influenţează) într'un fel oarecare juriul.

Iar deciziile se vor bucura de un prestigiu şi mai net.

DECLARAŢIILE BOXEURILOR

Dar nu numai pe ring.

Activitatea boxeurilor a fost cenzurată şi dincolo de corzile ringului. In declaraţiile pe cari le fac ziarelor, după matchuri.

La noi ca şi aiurea, boxeurii au pentru fiecare înfrângere aceiaş scuză stupidă şi stereotipă:

— Am fost bolnav!...

N'am auzit până astăzi un boxeur care să recunoască superioritatea indiscutabilă a adversarului. Să mărturisească net:

— Am fot învins, fiindcă am fost mai prost.

Toţi învinşii, au fost bolnavi. Cu mâna stricată înainte de match sau în cursul lui, sau nu la punct cu antrenamentul.

Pentru a termina odată şi cu această lipsă de sportivitate, Federaţia franceză a luat în ultima sa şedinţă o decizie pe cât de energică, pe atât de utilă:

«Orice boxeur, care îşi va scuza o înfrângere făcând să se publice în ziare că a fost înainte de match într'o proastă condiţie fizică, va fi pasibil de pedeapsă.

Aceiaş sancţiune va fi aplicată şi managerilor.

Iar declaraţiunile relative la incompetenţa judecătorilor, vor fi şi mai aspru pedepsite.

Ne oprim aici.

Exemplele ar putea să fie înmulţite. La ce bun însă?

Acestea câteva pe cari le-am enumărat — şi pe cari F. R. B-eul şi le va însuşi desigur — sunt suficiente pentru a dovedi energia cu care sunt complectate actualele regulamente pugilistice.

Iar succesul cu care — când vor patrona din nou o eră prosperă a boxului de pretutindeni — vor putea să gireze nouile hotărâri activitatea pugilistă, nu mai are nevoe de nici-o argumentare.

Şomează boxeurii.

Oficialii sunt însă pretutindeni într'o activitate prodigioasă.

AMERICANII BOICOTEAZA OLYMPIADA DELA BERLIN

Un conflict vechiu aplanat şi un altul nou cu perspective. Participarea Franţei este deasemeni periclitată

PARIS. (Corespondenţă particulară). — In cercurile sportive locale a produs senzaţie o ştire venită de la New-York şi prin care se lasă să se întrevadă posibilitatea abţinerii complete a Statelor Unite de a participa la Olympiada din 1936 de la Berlin. Ştirea aceasta este cu atât mai senzaţională cu cât are o sursă foarte serioasă şi pe deasupra, vine după o perioadă care a dus la o perfectă unitate de vederi între forurile sportive ale Statelor Unite şi Germaniei.

UN CONFLICT MAI VECHI

După cum se ştie, Statele Unite au ameninţat cu neparticiparea la Olympiada dela Berlin, imediat după ce regimul hitlerist a elaborat cunoscuta teorie a arianismului. Teorie care aplicată aşa cum s'a văzut, ar fi adus serioase prejudicii participării normale a Statelor Unite, cari atunci când îşi selecţionează echipa reprezentativă pentru Olympiadă, nu ţin în seamă nici un fel de criteriu de rasă. Conflictul a fost însă repede aplanat, pentrucă Berlinul socotind participarea Statelor Unite ca un ce strict necesar pentru amploarea cuvenită unei manifetaţiuni sportive de optimă anvergură, a început să bată în retragere, anunţând celor în drept că Olympiada nu are de pus nici un fel de problemă rasistă. Aşa că raporturile normale au fost reluate între Germania şi Statele Unite pe tema Olympiadei, fiecare ţară începând preparativele respective: Germania îşi pregătea stadionul, iar Statele Unite se ocupa de preliminariile selecţionării viitoare.

Vestea noului conflict a fost aşa dar cu atât mai surprinzătoare, cu cât vechiul fusese vidat în condiţiuni civilizate şi într'un timp foarte scurt.

CAUZELE NOULUI CONFLICT

Şi iată acum cauzele conflictului care face ca Statele Unite să ameninţe din nou Germania cu boicotul. La Olympiada dela Los Angeles din 1932, la care au participat —contrar aşteptărilor—foarte multe ţări europene cheltuelile de deplasare şi întreţinere au fost exorbitante, cu toate facilităţile pe cari le-au obţinut participanţii. Aceste facilităţi însă, n'au fost deopotrivă de mari pentru toţi cei cari au făcut deplasarea din Europa, fiecare ţară tratând separat şi obţinând condiţii speciale din partea comitetului Olympic american. Dintre acestea, germanii s'au bucurat de cele mai mari favoruri, mai ales datorită faptului că au deplasat cea mai numeroasă echipă. Criza financiară care bântuia şi atunci Germania nu putea permite o participare, atât de impozantă fără un ajutor însemnat al organizatorilor, ajutor obţinut aproape spontan printr'o justă înţelegere a lucrurilor de către americanii cari înotau — pe acea vreme — în plin belşug.

O SITUAŢIE IDENTICA

Acum rolurile s'au schimbat profund. Dacă Germanii n'au reuşit să se redreseze din punct de vedere economic, americanii au ajuns în schimb într'o situaţie mizerabilă. La un pas de inflaţie şi cu o monedă care a ajuns aproape la jumătate sunt nevoiţi să apeleze la facilităţile pe cari le-ar putea face Germania. Americanii n'au cerut decât să li se admită să facă deplasarea în absolut aceleaşi condiţiuni în cari le-au făcut germanii, mai ales că echipa lor fiind mai numeroasă implică cheltueli infinit mai mari.

La această cerere se pare că organizatorii germani — recte comitetul olympic respectiv — n'a răspuns favorabil, invocând motivul că una este situaţia Germaniei de acum şi alta cea a Statelor Unite de atunci. S'a obligat însă să facă «tot ce se va putea face» în această chestiune, lucru care n'a putut mulţumi pe americani. Cari regretă desigur culanţa lor de atunci şi ameninţă cu neparticiparea în cazul unui refuz definitiv. Deocamdată schimbul de scrisori este în curs. Rezultatul lui se va cunoaşte în foarte scurtă vreme.

ŞI FRANŢA ARE DIFICULTAŢI

Comitetul olympic francez are la rându-i mari dificultăţi în ceeace priveşte pregătirea pentru Berlin. Intr'o şedinţă pe care

(Continuarea în pagina II-a)

Austriacii sunt mulţumiţi, dar nu entuziasmaţi...

„Sporttagblatt" despre matchul dela Glascow

(DELA CORESPONDENTUL NOSTRU)

VIENA 2. — «Sporttagblatt» de eri publică un interesant reportaj după matchul Austria — Scoţia.

Caracteristic este fragmentul din care reese că austriacii sunt mulţumiţi, nu entuziasmaţi.

Iată ce scrie confratele vienez.

DUPA SUCCESUL DELA GLASCOW

«Glascow nu este un oraş mondial ca Londra, dar şi matchul Austria-Scoţia nu-i de comparat cu faimoasa îtâlnire de anul trecut dela Stamford Bridge, Rezultatul şi realizarea întâlnirei de Miercuri au atins aproape aceeaşi însemnătate. Aceasta reese din marea impresie, lăsată publicului şi subliniată de ziarele scoţiene, de părerile specialiştilor şi de mulţimea telegramelor de felicitări din diferite ţări parvenite echipei austriace.

Ca în anul trecut şi de data aceasta performanţa vienezilor a mărit popularitatea lor. Ziarele apărute s'au întrecut în a-i elogia.

Totuşi echipa noastră naţională n'a reeditat cele arătate de faimosul «Wunderteam».

Viertel de pildă, proaspătul recrut n'a ajuns la înălţimea clasei coechipierilor săi.

Publicul a rămas însă încântat.

Toţi au văzut numai excelentul sistem de atac, minunatul contact între înaintaşii şi halfii noştri. Impresiunea mai mare a făcut-o echipa austriacă. Scoţienii au fost mai eficaci, ar fi realizat mai mult, dacă n'ar fi găsit în Platzer un portar de o clasă neîntrecută, protejat admirabil de Sesta şi Janda.

Profunda impresie a performanţei lui Platzer, a eşit la iveală şi la banchet.. când preşedintele federaţiei scoţiene mr. Flemming s'a decis să sublinieze valoarea lui Platzer.

Acelaş efect l-au avut Smistik, Nausch şi Sesta.

Bican a fost capul înaintării, iar Sundelar prea sever marcat, a reuşit totuşi, prin toată învălmăşeala, să plaseze mingea vecinilor săi nemarcaţi. Bican este desigur unul din cei mai inteligenţi jucători, cari l-a produs footballul austriac».

NICOL

Campionatele Românici de box amator s'au sfârşit ascară

Ascară s'a desfăşurat ultimul act al campionatelor amatoare de box. Organizate de asociaţia sportivă Macabi, sub auspiciile Federaţiei române de box şi sub regisoratul d-lui Radu Ottulescu, competiţiunile oficiale s'au desfăşurat în sala Roxy de faţă fiind oficialii F. R. B. şi un redus număr de spectatori.

Două au fost motivele pentru cari sala nu a prezentat, din punct de vedere al asistenţei, aspectul zilelor mari. O parte din obişnuiţii spectatori ai reuniunilor de amatori au preferat să rămână acasă spre a nu suferi decepţia din ziua semi-finalelor, iar altă parte nu a vrut să rişte o deplasare prin viforul de afară.

Neîncrederea în valoarea spectacolului şi frigul, au fost deci, cele două cauze pentru cari reuniunea finalelor nu s'a bucurat de un succes desăvârşit.

Altfel, fără să se ridice până la nivelul celor mai bune întruniri de acest gen, ultima reuniune a campionatelor a satisfăcut.

Din păcate, nouii campioni nu reprezintă chintesenţa boxului amator. De exemplu, Nicolae Florescu este, din punct de vedere al valorii sub Ion Rogozeanu şi Andrei Costescu, Constantin Niculescu, fratele lui Franck Nour nu pare a fi de talia lui Iacob Gheorghe şi, c' 'ar Traian Petrescu nu poate pretinde a fi superior unui Constantin David. Deasemenea, din punct de vedere technic, Ilie Borcea este sub Erhard Doerfler. Şi totuş, cei mai slabi au eşit învingători. Se întâmplă şi de acestea în box, unde socotelile de acasă, de multe ori nu se potrivesc cu cele din târg.

Trecând peste aceste consideraţiuni vom reaminti că cele opt titluri naţionale au fost disputate de patru regiuni.

Banatul a aruncat în luptă 7 oameni şi anume: Gilicze III, Vlad Gavrilenco, Iosef Savici, Erhard Doerfler, Iosef Brucker şi Victor Nisu. Dintre aceştia, singur Brucker a dat satisfacţie, ducând la Timişoara titlul semi-greu.

Muntenia a fost reprezentată prin cinci boxeuri şi toţi cinci au corespuns cererilor, cucerind acelaş număr de titluri. Ei sunt: Ion Sandu (Tirul), Traian Petrescu (Ringul), Ilie Borcea (Lucian Popescu), Alexandru Nistor (Tirul) şi Mihail Stănescu (Imca).

Moldova a pus în linie pe Nicolae Florescu şi Constantin Stoica, reuşind să câştige cu primul, titlul categoriei cocoş.

In fine, Dobrogea a fost reprezentată numai prin Constantin Niculescu, care a dus la Constanţa titlul categoriei pană. El a dobândit însă centura fără luptă şi vaincre sans peril....

Din punctul de vedere al rezultatelor obţinute pe ring, nimic de zis. Judecătorii au fost foarte prompţi în decizii, au intervenit la timp şi cu autoritate şi au făcut ca partidele să se desfăşoare în conformitate cu regulamentele şi fără greşeli.

Dintre cluburile participante, succesul a fost de partea Societăţii române de arme şi gimnastică Tirul care adjudecându-şi două din cele opt titluri naţionale a câştigat cupele «D. R. Ioaniţescu» şi «Malaxa».

(Continuarea în pagina II-a)

Ungorii justifică pretenţiile asupra lui Baratki

De ce cer 10000 pengo

BUDAPESTA 2 (Dela corespondentul nostru). — «Nemzeti Sport» se ocupă în numărul de eri de cazul lui Baratki. Explicând de ce Hungaria cere 10000 de pengö pentru Baratki, ziarul «verde» publică o informaţie din Oradea.

După «Nemzeti Sport», «Hungaria» cere 10.000 de pengö pentrucă a aflat din Oradea că gruparea Crişana intenţionează să-l vândă pe Baratki în Franţa».

*

Ştirea corespondentului nostru merită o deosebită atenţie. Cele publicate de Nemzeti Sport constituie o infamie destinată să facă atmosferă, pentru delicata situaţie în care se află ungurii. E foarte uşor de înţeles că Hungaria după ce a cerut oficial 5000 de pengö şi suma i-a fost depusă, are o situaţie imposibilă faţă de F.I.F.A. când îşi dublează pretenţiile (N. R.).

Numărul viitor al ziarului nostru, apare Vineri la orele obicinuite.